ANUL IV. — Nr. 977 | EDIŢIA A DOUA | JOI 17 OCTOMBRIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In BucureştĬ la casa AdministraţieĬ.
Din Judeţe şi Străinătate prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĬ; în străinĕtate 50
Şease lunĬ „ 15 „ „ „ 25
TreĬ lunĬ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĬ
MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te fereştĬ, Române! de cuib strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc: NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vĕnzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.
UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureştĭ, 16 Octombre 1891.

INTRUNIREA DE LA IAŞI

Directorul acestuĭ ziar, D. Alex. V. Beldimanŭ, a convocat pentru Sâmbătă seară, 19 Octombrie, pe cetăţeniĭ ieşenĭ la o consfătuire.

Faptul acesta e aproape fără precedent în politica din România.

Iată un fost candidat, un candidat căzut în alegerĭ, care ese din făgaşul comun. El nu ţine seamă de faptul că nu ne aflăm în ajunul uneĭ perioade electorale; el nu are înaintea sa nicĭ măcar perspectiva unuĭ scaun vacant la colegiul sĕŭ şi cu toate acestea ţine să meargă la Iaşĭ, să convoace pe cetăţenĭ la o întrunire publică şi acolo să le vorbească de păsurile lor şi de modul cum mandatariĭ ieşenĭ şi-aŭ făcut datoria în sesiunea trecută.

Politicianiĭ vechĭ vor spune, făcêndu'şĭ cruce, că Directorul *Adevĕruluĭ* e cel puţin un om ciudat şi că face un act de mare naivitate politică, vorbind cu alegĕtoriĭ atuncĭ când nu are nevoie de dînşiĭ.

Cum? va esclama un Ghiţă Mârzescu de pildă, D. Beldimanŭ găseşte momentul de a face întrunirĭ, de a aţîţa opinia publică liniştită azĭ, când avem un guvern maĭ mult saŭ maĭ puţin tare şi când acest guvern n'a comis încă nicĭ o infamie de acelea, carĭ provoacă revolta opinieĭ publice? Cum? Azĭ este timpul de a vorbi alegĕtorilor ieşenĭ de ideĭ înaintate? Şi apoĭ, ce este D. Beldimanŭ de la *Adevĕrul* de cât un *candidat căzut* în ochiĭ ieşenilor?

Şi acelaş Ghiţă Mârzescu, care nu se sfieşte de a socoti pe alegĕtor de cât ca pe o maşină de fabricat deputaţĭ şi senatorĭ, nu găseşte nimic de obiectat, când tovarăşiĭ sĕĭ de luptă, candidaţiĭ victorioşĭ, aŭ devenit nişte *deputaţĭ căzuţĭ* atât de jos, în cât le e ruşine să maĭ convoace pe alegĕtoriĭ lor şi să le dea seamă de modul cum şi-aŭ îndeplinit mandatul.

Tocmaĭ pentru că oraşul şi judeţul Iaşĭ aŭ avut nefericirea de a cădea victime ale unor mistificatorĭ şi şarlatanĭ politicĭ de meserie, tocmaĭ de aceea este de datoria candidaţilor căzuţĭ din pricina ingerinţelor şi presiunilor administraţieĭ, ca să vie să cheme la bara cetăţenilor pe aleşiĭ de rea credinţă şi mincinoşĭ.

Ceea ce face de astă dată directorul *Adevĕruluĭ* este ce-va foarte ciudat şi maĭ ales ce-va foarte incomod pentru politicianiĭ vechĭ; dar pilda aceasta ar trebui să fie urmată de toţĭ oameniĭ de inimă şi democraţĭ, carĭ n'aŭ putut fi aleşĭ în campania trecută, pentru ca prefecţiĭ să scoată pe nătîngiĭ de care geme Camera actuală.

Dacă în ţara noastră orĭ-ce guvern, orĭ ce mădular cât de mic al aparatuluĭ administrativ, orĭ ce şarlatan cât de mare în politică, poate să 'şĭ permită totul,—pricina este că corpul electoral e părăsit, că spiritul de independenţă şi de iniţiativă cetăţenească nu e cultivat de oamenĭ politicĭ.

Să părăsim acest obiceiŭ dăunător pentru educaţia poporuluĭ, dăunător pentru propăşirea ideilor înaintate, dăunător pentru formarea şi întărirea partidelor tinere şi democratice.

Cetăţeanul trebue întreţinut vecĭnic atent asupra celor ce se petrec, în genere, la centru şi în oraşul saŭ judeţul sĕŭ în special. El trebue deprins ca să aibă ochiul vecĭnic scrutător asupra aceluia pe care — cu saŭ fără voie — l-a ales ca să'l reprezinte în Parlament.

Trebue să convingem pe cetăţean că el nu trebue să se deştepte numaĭ o dată în patru anĭ; ci că trebue să fie santinelă neadormită a propriilor sale nevoĭ şi interese.

De aceea, Directorul *Adevĕruluĭ* convoacă pe cetăţeniĭ alegĕtorĭ din Iaşĭ; de aceea ar fi de dorit ca pilda aceasta să găsească imitatorĭ pretutindenĭ.

Când în toate părţile se va stabili controlul cetăţenesc, şobolaniĭ politicĭ, rozătoarele de diurne şi de gheşefturĭ, vor intra în vizuinile din carĭ le a permis să iasă numaĭ apatia cetăţenească.

Civis.

CONGRESUL PĂCEĬ

ROMA, 15 Octombre. — **662 de membriĭ aĭ diferitelor parlamente dintre carĭ 357 italienĭ vor lua parte la Congresul păciĭ. 1424 alţĭ aŭ trimes adesimea lor.**

Bulgaria şi Turcia

Corespondenţa Politică publică o scrisoare din Constantinopol care zice că pretinsa acţiune a Porţeĭ în chestiunea monedeĭ bulgare cu efigia PrinţuluĬ Ferdinand s'a mărginit la observaţiunĭ făcute luĭ Rechid Bey la Sofia şi D-luĭ Wulkovicĭ, la Constantinopol. In urma rĕspunsuluĭ că România şi Serbia aŭ făcut la timp tot as-fel, Poarta nu a insistat.

De la căile ferate

Aflăm că la secţia comercială este a se înfiinţa ore suplimentare pentru lucrărĭ rĕmase în urmă, din causa negligenţeĭ culpabile a celor însărcinaţĭ cu conducerea acestuĭ serviciŭ negligenţă provenită din faptul proasteĭ ambiţiunĭ şi făţarniculuĭ spirit de economie care a făcut să nu se prevadă personalul suficient la birourile numiteĭ secţiunĭ.

In cazul când s'ar lua mĕsura de a se înfiinţa aceste ore suplimentare, funcţionariĭ să fie plătiţĭ cu un adaos de remuneraţie în raport cu acele ore, după cum aceasta este drept a se face şi după cum s'a urmat şi în alte timpurĭ la căile ferate cu toate că ar fi maĭ nemerit a se mări personalul aceleĭ secţiunĭ până la numĕrul corespunzĕtor necesităţilor serviciuluĭ.

Credem că, cel puţin cu această ocasiune, prea onorata direcţiune a căilor ferate va da dovadă de bun simţ şi de omenie, de oare-ce ştiut este cât sunt de împovăraţĭ cu lucrările şi de rĕŭ trataţĭ din toate punctele de vedere impiegaţiĭ inferiorĭ de la acea direcţiune şi aceasta graţie releĭ organisaţiunĭ. **Argus.**

Regele la Berlin

Ierĭ dimineaţă Regele Carol a sosit la Potsdam, unde a fost primit cu alaĭ de Impĕratul Wilhelm II.

Acum întîia oară I se face o primire oficială. Primirea se zice că a fost strălucită. Şi o merita pentru atâtea serviciĭ făcute GermanieĬ în paguba ţăreĭ noastre.

Telegramele ce ne sosesc din Berlin ne arată că ziarele nemţeştĭ apărute aseară salută sosirea Regeluĭ RomânieĬ, ele arată progresele îndeplinite de România în timpul domnieĭ Regeluĭ Carol şi însemnătatea politică a Regatuluĭ.

Gazetta de Woss vorbeşte de asemenea de reorganizarea armateĭ române, care nu este în întârziere asupra celor-l'alte armate şi care a complectat cu cât se poate maĭ multă silinţă mijloacele de a apĕra neutralitatea ţĕriĭ.

Gazeta Naţională înregistrează ştirea după care va fi vorbă la Potsdam de logodna Prinţuluĭ moştenitor al RomânieĬ.

Regele Carol a făcut vizită după amiazĭ membrilor familieĭ regale şi înalteĭ aristocraţiĭ. La prânzul de gală dat la 7 ore la noul palat aŭ luat parte 100 persoane.

AMOVIBILITATEA ÎNVĔTĂTORILOR ŞI CONSTITUŢIUNEA NOASTRA

Constituţiunea noastră, ca a tuturor ţărilor constituţionale, garantează ca o dogmă înaltă libertatea de conştiinţă din care isvorăşte *respectul votuluĭ*, respectul voinţeĭ cetăţeanuluĭ.

Orĭ care ar fi însărcinările unuĭ om, în momentul când votează, el e numaĭ de cât cetăţean, cu drept absolut d'a exercita porţiunea sa de *suveranitate* şi aceasta înseamnă domnia ŢăreĬ prin ţară, înseamnă regim represintativ.

Slujbaşul e un cetăţean prin excelenţă, un educator public, — şi nimenĭ n'are dreptul a impieta în verĭ un chip asupra conştiinţeĭ sale intime.

Slujbaşul n'a renunţat, primind slujba, la libertatea sa politică, la exerciţiul deplin al drepturilor sale de alegĕtor

Orĭ-ce presiune asupra acesteĭ libertăţĭ e un atentat contra ConstituţiuneĬ şi contra regimuluĭ representativ.

In legea electorală se prevĕd pedepse contra orĭ-căror ingerinţe guvernamentale asupra voinţeĭ alegĕtoruluĭ, căcĭ legea în ziua de votare nu vede înaintea sa slujbaşĭ ci cetăţenĭ alegĕtorĭ.

Decĭ, conform acestuĭ sfânt principiŭ, orĭ-ce favoare, orĭ ce lovire dată saŭ acordată slujbaşilor în epoca electorală din partea guvernuluĭ e un atentat contra ConstituţiuneĬ şi a dreptuluĭ politic pasibile de pedepsele prevĕzute în lege.

Slujbaşiĭ aŭ dreptul a reclama ast-fel contra orĭ-căruĭ soiŭ de ingerinţă ce li s'ar face din partea putereĭ, — în timpul alegerilor, şi justiţia e datoare imediat a'şĭ face datoria. Ca o garanţie preventivă însă societatea a acordat slujbaşilor fără osebire, dreptul de inamovibilitate. Drept care să garanteze exerciţiul liber al conştiinţeĭ cetăţeanuluĭ slujbaş, în îndeplinirea datoriilor sale, şi în exerciţiul liber al voinţeĭ sale ca alegător.

Cu ajutorul acesteĭ mĕsurĭ de imunitate să înlesneşte educaţiunea civico-politică; s'ajută la formarea caracteruluĭ independent; s'ajută la ridicarea moravurilor şi a moralităţeĭ politice şi la întărirea demnităţeĭ personale.

Din asigurarea autonomieĭ individuluĭ va eşi *afirmaţiunea individuală*, care e temelia progresuluĭ şi a democraţieĭ.

Inamovibilitatea slujbaşilor aduce domnia justiţieĭ, armonia, care va avea de urmare consciinţa socială şi solidaritatea între oamenĭ.

Aceĭ ce nu voesc inamovibilitatea vor pur şi simplu *aservirea conştiinţelor*, vor tiranie, dictatură şi servilism; vor corupţiunea şi reîntoarcerea la barbarie

Noĭ nu vedem *regenerarea* moravurilor noastre, nu vedem cultul dreptuluĭ şi al justiţieĭ sociale, nu vedem ordine în progres, de cât numaĭ în inamovibilitatea slujbaşilor noştri de orĭ ce rang şi categorie.

Ţepeluş.

Noĭ turburărĭ în America

LONDRA, 15 Octombre. — *Agenţia Reuter* află din Buenos Ayres că la Cordoba aŭ izbucnit nişte turburărĭ precum şi la Tecuman cu ocasia alegerilor; poliţia a intervenit; sunt morţĭ şi rănitĭ; starea de asediŭ s'a proclamat în mod provisoriŭ în aceste douĕ oraşe.

Memoriul studenţilor românĭ şi Flamanziĭ

Am publicat nu de mult un articol din ziarul neerlandez *Het Handelsblad van Antwerpen* privitor la cestiunea română iniţiată de studenţiĭ noştri.

Al doilea articol publicat în acelaşĭ ziar vorbeşte de conferenţa naţională a Românilor de peste munţĭ resumând programul stabilit în acea conferenţă. Reproduce din memoriul studenţilor toate punctele de învinovăţire înfierând toate nelegiuirile şi brutalităţile maghiare. Şi descriind în culorĭ viĭ nelegiuirile maghiarilor sĕvĕrşite maĭ ales contra limbeĭ româneştĭ, organul Flamand zice:

„*E oribilă situaţiunea Românilor*, de care noĭ Flamanziĭ ne putem da samă maĭ bine ca orĭ cine, căcĭ şi noĭ am trăit o vreme când procesul unuĭ condamnat se pertracta într'o limbă care îĭ era cu totul străină şi după ce era judecat maĭ era şi întrebat fără nicĭ o rusine dacă nu maĭ are ceva de adăugat la apĕrarea sa“.

„Asemenea situaţiune este o ruşine pentru secolul XIX. Câţĭ nenorociţĭ Românĭ n'aŭ suferit poate în temniţe pentru că nu cunoşteaŭ limba judecătorilor, pe care îĭ plăteaŭ!“

Vorbind de mĕsurile de maghiarisare prin asilele de copiĭ Flamanziĭ găsesc că ele „sunt barbare şi nevrednice de un popor liber“.

Lupta Românilor din Transilvania şi Ungaria contra desfrâuluĭ maghiar este o *luptă sacră* şi Flamanziĭ care luptă de maĭ bine de 60 anĭ pentru existenţa şi drepturile lor vor simţi bătêndu-le inima de afecţiune pentru aceştĭ fraţĭ prigoniţĭ“.

Al treilea şi cel din urmă articol în această cestiune se ocupă în fine cu rĕspunsurile, ce le-a primit memoriul studenţilor românĭ. Faptul acesta e destul, pentru-ca să dăm cuvêntul Domnuluĭ *P. de Mey* căcĭ dênsul este autorul aceşteĭ serie de articole — publicând în întregimea luĭ întregul articol din urmă Tot sub titlul *Româniĭ şi Maghiariĭ* el scrie următoarele:

Că memoriul studenţilor românĭ n'a rĕmas fără respuns, de sine se 'nţelege. Cel dintâĭ care s'a ridicat pentru ca să protesteze într'o broşură, contra acestor plângerĭ foarte întemeiate ale românilor a fost.... un român, *dacă el maĭ merită acest nume.*

El este un profesor de la universitatea din Cluj, D. Moldovan Gergely, care tractează cu multă nesocotinţă pe conaţionaliĭ sĕĭ şi care serveşte cu mult zel şi credinţă cauza maghiară.

Dar carĭ sunt ceĭ maĭ marĭ inamicĭ aĭ Flamanzilor? Valoniĭ? Nu, nicĭ odată, ci aceia carĭ 'şĭ reneagă propria lor naţionalitate, aceia care se lapădă de moravurile şi limba strămoşilor lor, pentru ca să le ia pe a strĕinuluĭ. Flamanzilor franţusiţĭ şi românilor maghiarizaţĭ le putem aplica următoarele cuvinte ale luĭ Helmers (poet Neerlandez):

„*Să piară acela care degenerat cu desĕvêrşire îşĭ bate joc de pămîntul patrieĭ sale, acela care calomniază locul naşteriĭ luĭ şi care profanează mormîntul strămoşilor sĕĭ, trăiască chiar, dar să fie sclavĭ între sclavĭ, corpul luĭ să nu poată fi înmormîntat, ci să fie aruncat spre pradă pasĕrilor răpitoare Numele luĭ să resune ca un blestem asupra tuturor oamenilor şi ceea ce va eşi din acest scelerat să fie etern încărcat de blestemul acesta*“.

Puţin timp după rĕspunsul luĭ Moldován Gergely a apărut o broşură în maĭ multe limbĭ sub titlul de: „Româniĭ maghiarĭ şi naţiunea maghiară“ ca respuns la memoriul studenţilor universitarĭ din România.

Rândul prim al titluluĭ este după cum cu drept cuvînt a zis *Koelnische Zeitung* o greşală, ca şi care să vezĭ o mulţime pe toate paginile broşureĭ. In realitate nu sunt românĭ maghiarĭ, dar există ungurĭ, adică supuşĭ ungurĭ de naţionalitate română.

Nu vom vorbi mult de obiecţiunile studenţilor maghiarĭ, căcĭ justificaţiunile lor ne par foarte puţin fondate şi are decĭ o perdere de timp.

Maĭ mult, fie chiar fondate, noĭ ştim din esperienţă, că legile chiar în cazul când ar recunoaşte definitiv drepturile unuĭ popor asuprit, apăsătoriĭ găsesc încă miĭ de mijloace pentru ca să restringă aceste drepturĭ, ba chiar să le suprime cu totul.

Nu vom maĭ cita decĭ, de cât pe icĭ pe colea câte o obiecţiune de ale studenţilor maghiarĭ. Iată d. ex. ce rĕspund maĭ întâĭ unguriĭ românilor: „Voĭ vorbiţĭ de situaţiunea din Ungaria, dar nicĭ voĭ românilor nu ştiţĭ nimic. Pentru voĭ Ungaria este o ţară strĕină şi prin urmare acuzaţiile voastre n'aŭ nicĭ un temeiŭ“. Aceste sunt simple „cuvinte, cuvinte, cuvinte“ cum ar zice Hamlet şi carĭ nu demonstră nimic.

Chiar fiĭ de aĭ TransilvanieĬ, aşa dar nu strĕinĭ, ne-aŭ confirmat din toate punctele de vedere acuzaţiile studenţilor românĭ şi ne-aŭ maĭ indicat chiar multe alte prigonirĭ.

Peste puţin timp chiar studenţiĭ din Transilvania şi Ungaria, vor scoate un memoriŭ care va confirma pe deplin acuzările îndreptate contra maghiarilor.

Studenţiĭ maghiarĭ maĭ inculpă pe ceĭ românĭ că ar voi să fondeze o „Românie iredentă“ pentru ca la un moment dat să poată incorpora o parte a UngarieĬ la România. Această acuzare nu este de cât o invenţiune, căcĭ nicăirĭ în memoriul studenţilor românĭ nu se observă o asemenea dorinţă nicĭ în cuvinte deschise nicĭ ascunse. Şi plecând din această presupunere memoriul maghiar pare că se şi îngrijeşte deja de soarta maghiarilor locuitorĭ în Transilvania, carĭ ar suferi jugul românilor după incorporarea acesteĭ provinciĭ la România. „Şi ce s'ar alege de libertatea, civilisaţiunea, şi fericirea acelor milioane de ungurĭ“ se exprimă cu îngâmfare memoriul: „ce s'ar alege de ordinea publică, de principiul libertăţiĭ, naţionalităţiĭ în numele cărora suntem noĭ atacaţĭ şi a căruĭ apărătorĭ pretind româniĭ a fi?“

Dar, oare Româniĭ nu sunt actualminte în starea pe care unguriĭ o vizează pentru conaţionaliĭ lor? Iată decĭ un motiv maĭ mult pentru a face dreptate Românilor. Româniĭ nu cer ca maghiariĭ să le fie supuşĭ eĭ nu cer de cât *dreptul lor inalienabil de popor şi pe care nimenĭ nu li'l poate refuza* fără a se supune de a-ĭ purta consecinţele.

Despre partea istorieĭ a rĕspunsuluĭ maghiar la memoriul român nu maĭ vorbim. Aceasta ne pare de puţin interes, avênd în vedere cestiunea, că studenţiĭ românĭ aŭ adus-o în discuţiune. Maghiariĭ se prefac ca şi când ar avea să schimbe vorba cu afacerea din cestiune.

Studenţiĭ maghiarĭ se provoacă la legile, care zic eĭ, sînt egale pentru toate popoarele UngarieĬ. Dacă acele sunt stricăcioase, sunt rele pentru Românĭ, ele sunt şi pentru noĭ.

Dar nu numaĭ legile, ci maghiariĭ înşuşĭ sunt aceia carĭ asupresc atât de cumplit pe Românĭ. Maghiariĭ aŭ puterea în mână, eĭ sînt prin urmare stĕpânĭ în ţară şi sunt foarte iscusiţĭ în a viola şi a călca legile fără ruşine, ceea ce se întîmplă tot-d'a-una în defavorul Românilor.

Nu voim să mergem prea departe în particularităţĭ, vom spune numaĭ că impresiunea ce ne a făcut-o rĕspunsul studenţilor maghiarĭ, ne face să credem că eĭ îşĭ ştiŭ da foarte bine seama de tiraniele lor, dar că nu voesc saŭ nu îndrăsnesc, ca chiar eĭ înşişĭ să mărturisească aceasta.

Şi că nedreptăţile nu s'a constatat şi din următoarea împrejurare. In iarna trecută, într'una din şedinţele CamereĬ magnaţilor, când tocmaĭ se discuta proiectul de lege despre azilele de copiĭ, de carĭ am vorbit maĭ sus, episcopul român Niculae Popea se ridică să protesteze cu obicnuita-ĭ elocinţă contra crimeĭ comise faţă de poporul român, O mare parte din magnaţĭ părăsiră sala, prin ceea-ce demonstrară vĕdit desconsiderarea şi dispreţul lor faţă de Românĭ.

Maghiariĭ, carĭ s'aŭ făcut inamiciĭ tu-

turor naționalităților din Ungaria să bage bine de seama, căci în ora pericolului, atitudinea și modul lor de a trata cu aceste naționalități va putea aduce după sine cele mai grave și fatale urmări.

Ca încheiere strigăm Românilor frumoasele cuvinte ale neuitatului nostru poet Consevenca:

„Iubiți-vě și de aci înainte patria „și limba voastră înălțând onoarea „lor și înarmați cu aceste virtuți, sus-„țineți curagioși lupta, căci veți triumfa.“

DIN IAȘI

Unul din spitalurile locale care fără îndoială merge cu pași răpezi spre propășire e fără contestare spitalul de copii *Caritatea*. Datorit inițiativeĭ private, acest spital funcționează cu multă regularitate și ordine. Și să se noteze că nu sunt de cât câți-va ani de când s'a înființat și cu toate acestea și-a câștigat de mult un nume destul de frumos atât din punctul de vedere al ajutoruluĭ celuĭ mare ce aduce micilor suferinzi, cât și din punctul de vedere al regularitățeĭ și curățenieĭ sale. Cotizatoarele acestuĭ spital cât și aceia carĭ se află în capul luĭ ca: principesa Moruzi și Dr. Russ nu cruță nimic pentru mărirea și înavuțirea luĭ.

Săptămâna aceasta Mitropolitul Moldoveĭ și Suceveĭ însoțit de Primarul nostru vizită spitalul și rěmase încântat de tot ce vězu. Mitropolitul a bine-voit a dărui suma de 460 leĭ pentru spital, de asemenea Primarul oferi maĭ mulțĭ arborĭ, carĭ vor servi spitaluluĭ spre plantațiune.

*

De și s'a făcut atâta zgomot și larmă cu bătaia din armată, totuși ea tronează cu multă onoare și sigur va maĭ persista mult grație unora din ofițeriĭ noștri.

Iată în adevěr un fapt recent: ațĭ auzit de omorul dublu săvârșit zilele acestea asupra unuĭ muscal și a soțieĭ sale în Păcurarĭ. Fiind multe bănuelĭ s'aŭ arestat mulțĭ între carĭ și doĭ soldațĭ, unul de la comendaire și altul de la serviciul escadronuluĭ de tren, carĭ din întîmplare fuseseră în ziua omoruluĭ la baia ce poseda lipovanul ucis.

Procurorul începu o anchetă căutând pe culpabilĭ, ajunse se înțelege, și la soldațĭ de la care însă nu putu afla nimica. Și niciĭ că avea ceva indiciĭ maĭ compromițătoare pentru dânșiĭ, căcĭ aŭ fost liberațĭ. Ce se întîmplă însă? Locotenentul Tăutu bătu într'un chip spăimântător pe soldațĭ, că doar îĭ va face să mărturisească că ieĭ aŭ ucis pe lipovan.

Prietinul care îmĭ narează acestea, îmĭ spune că maĭ al-s soldatul de la escadronul de tren era într'o stare de plâns. Gâtul, fața, urechile contusionate, umflate și ulcerate.

Ceea ce mě miră, e cum se face că un ofițer se amestecă într'o instrucție de ordin cu totul civil, și al doilea nu înțeleg că loco enentul Tăutu, pe care îl cunosc, să se dedeie la asemenea scene sělbatice, demne de alte timpurĭ, nu de ale noastre.

*

Secțiunea locală *„Zorile“* a asociațieĭ evreilor pămîntenĭ, grație activitățeĭ comitetuluĭ sěŭ și în special mulțămită D-luĭ Maurice Leibovicĭ, merge cu hotărîre înainte spre îndeplinirea scopuluĭ sěŭ: adică apropierea elementuluĭ indigen evreu de Românĭ prin toate căile posibile.

Se știe că această asociație are în București un consiliu central pe care un glumeț l'a botezat *consiliu sanitar superior* și care are menirea de a conduce asociația.

Se pare că acest consiliŭ e compus din fanaticĭ și reacționarĭ, carĭ nu vor să meargă pe calea progresuluĭ ce le-o indică secțiunea *„Zorile“*; ceea ce va face că această secțiune compusă de tinerĭ evreĭ rezervițĭ și muncitorĭ să rupă cu ruginăturile trecutuluĭ și să meargă astfel maĭ cu siguranță și în libertate spre realizarea țeluluĭ sěŭ.

T.

FUNCȚIONARII COMERCIALI

Cititoriĭ noștri cunosc, din diferitele știrĭ ce le am dat la timp, străduințele ce 'șĭ daŭ acești tinerĭ pentru a se bucura și eĭ de drepturile omuluĭ, nesocotite până azĭ de o mare parte din negustorĭ, carĭ 'ĭ cred bunĭ numaĭ pentru muncă iar nu și pentru resplată.

Zilele trecute am anunțat că societatea lor va face să apară un ziar, lucru ce cu bucurie constatăm că s'a îndeplinit și din care extragem cu o deosebită satisfacție următorul articol:

Cine suntem și ce voim

Iată o enigmă ce pare cam greŭ de deslegat:

Cine suntem? O sumă de tinerĭ funcționarĭ comercialĭ, adolescențĭ aĭ bunelor moravurĭ, fidelĭ aĭ datoriilor, aprigĭ partașĭ aĭ respectăreĭ drepturilor precum și, dar în cel maĭ mare grad inamicĭ aĭ uzurpătorilor și desfidatorĭ aĭ călcătorilor de drepturĭ.... ne-am adunat în jurul unuĭ stindard a căruĭ deviză va sta sus scrisă cu litere de aur:

„Cunoaște-te pe tine însuțĭ și datoria ta, respectă munca și apěră'țĭ dreptul“ credințe pe care le vom susține prin a patra putere în stat, prin arma preseĭ, care este cea maĭ nouă invenție fără fum și fără sgomot.

Ce voim? Cu această deviză decĭ, vom apěrea în public și vom căuta pe cât puterile ne vor permite:

a) A iniția și convinge pe colegiĭ noștri de foloasele ce aduce omeniriĭ în general și statuluĭ în parte, gruparea oamenilor în societățĭ de oare-ce și (statul prin sine fiind o societate).

b) A arăta și demostra patronilor cât de marĭ foloase le aduce strînsa legătură cu funcționariĭ lor.

c) A pune pe comercianțĭ pe cât ne va fi posibil în contact cu mersul comerciuluĭ și desvoltarea industrieĭ atât din țară, cât și din străinătate.

d) A li se aduce la cunoștință invențiunile indusriale și descoperirile științifice și istorice.

e) A le reproduce legile și regulamentele privitoare la comerciu, industrie etc.

f) Funcționarilor comercialĭ, printr'un organ al lor propriŭ, a le arăta pe cât va fi posibil calea instrucțieĭ și a culturei, cunoscêndu-se pe sine precum și datoriile și drepturile ce le aŭ atât în fața patronilor cât și a societățeĭ în general.

g) A'ĭ pune și pe dînșiĭ în curent cu mișcările sociale și cu progresul comerciuluĭ, care concură în a ajunge la satisfacerea tendințelor sociale de astăzĭ.

h) Printr'un organ numaĭ al lor, a'ĭ abstrage într'un mod nesimțitor de la plăcerea de a citi cărțĭ și romanțe, care sunt în contra respectuluĭ bunelor moravurĭ și care adesea duc pe oamenĭ la peire.

i) A'ĭ deprinde că orele lor libere în loc să le sacrifice plăcerilor nefolositoare și desfrânărilor, să știe a le întrebuința în folosul bineluĭ lor propriŭ și al societățeĭ, pentru care și în care trăiesc, dându-le în mână un organ corespunzětor etățeĭ și mediuluĭ în care trăesc.

j) A înfința conform art. 10 din statutele societățeĭ:

„Bibliotecĭ și cluburĭ de cetire“ unde funcționarul comercial să poată căpăta luminĭ și unde să poată găsi un chip de petrecere plăcut și instructiv.

k) Că în rapot cu grabnica desvoltare a celor-l'alte ramurĭ cu care ne mândrim, cum România țară tînĕră a ajuns de la renaștere încoace, să meargă paralel: industria și comerciul, care împreună formează sufletul și bogăția uneĭ țărĭ saŭ a uneĭ națiunĭ.

l) Pentru ca să ajungem la acest sfîrșit, vom căuta prin toate mijloacele de a ne feri de politică, declarând-o chiar vrăjmașă interesuluĭ comercial în genere căcĭ ne-am convins în destul prin atâtea exemple ce am întîmpinat că, ea, politica a fost causa atâtor și atâtor comercianțĭ naivĭ precum și chiar daunătoare progreselor industriale.

O vom desprețui-o dar, și chiar exclude din cadrul ziaruluĭ nostru, căcĭ ne este inamică.

Nu vom înceta însă nicĭ un moment de a ne manifesta recunoștința pentru faptele bune și sentimentele nobile și de a defăima și înfiera chiar, pe acelea rěŭvoitoare și pornite din pasiunĭ, carĭ ar fi dăunătoare statuluĭ, comerciuluĭ, și societățeĭ, ale acelor indivizĭ de orĭ-ce nuanță politică orĭ specialitate comercială, industrială, etc.

Maĭ departe încă, bazațĭ pe sprijinul impartial și benevol al oamenilor de bine, nu vom hesita nicĭ un moment pentru mărirea și consolidarea societățeĭ, maĭ ales că nu facem cas, nicĭ deosebire de credințe și naționalitățĭ, căcĭ toțĭ ca unul ne bucurăm și avem aceeașĭ vocațiune ca oamenĭ, înaintea luĭ Dumnezeŭ.

Aceștia suntem și acestea voim!

Cu ast-fel de năzuințe nu putem de cât să urăm confrațilorn noștri de la *Funcționarul comercial* cel maĭ deplin succes.

Comitetul.

INFORMAȚIUNI

In consiliul de miniștri carĭ s'a ținut ierĭ sub președinția D-luĭ general Florescu, s'a agitat foarte mult isprăvile Eforuluĭ Blaremberg, și între altele, numirile făcute prin concurs a D-lor D-rĭ Ștefănescu și Clement, carĭ aŭ fost respinse

—※—

D. Ion Guliotti, din Brăila, cumulează catedrele de științele fisicochimice de la liceul real local și cea de științele fisico-naturale de la gimnasiul clasic; în acelașĭ timp e și director la gimnasiŭ.

Intrebăm pe D. Poni cum de tolerează acest cumul? Legea permite unuĭ profesor cumulul a două catedre nu permite însă și cumulul funcțiuneĭ de director.

D. Ion Guliotti nu poate să fie decât saŭ numaĭ profesor la cele două catedre, saŭ numaĭ director și profesor la o catedră. Aminterĭ este o călcare a legeĭ, pe care sperăm că D. Poni o va face să dispară.

—※—

Rugăm atât pe direcția căilor ferate cât și pe aceia a poștelor să cerceteze dacă sunt adevěrate cele ce ni se denunță contra șefuluĭ stațieĭ Băbenĭ din județul Vêlcea.

Acest D. șeĭ ar avea obiceiul să pue pe vătășeĭ însărcinațĭ cu expediția corespondențeĭ rurale, să facă serviciĭ în gară și de ale sale personale. Din aceasta serviciul pošteĭ rurale sufere.

Rugăm pe cele două direcțiunĭ să cerceteze și să ia měsurĭ de îndreptare.

—※—

A seară un scandal s'a produs în Teatrul Național.

O Doamnă Maria Constantinescu, care pretinde că are a se plânge de D. Manolescu și de Doamna Romanescu, la ridicarea cortineĭ, a aruncat din galerie niște imprimate în care explica de ce a fluerat pe Doamna Romanescu.

In aceste pamflete semnate de dînsa, D-na Constantinescu intră în multe amănunte despre cele ce se petrec în culisele, ba chiar în cabinetul directorial al Teatruluĭ Național.

Pamfletara a fost izgonită din sală și arestată.

Nu putem de cât să dezaprobăm ast-fel de procedărĭ violente și necuviincioase.

N'ar fi rěŭ însă ca autoritatea superioară să se ocupe maĭ mult de cele ce se petrec în teatrul Național, spre a pune capět unor asemenea scandalurĭ.

—※—

D-ra Dadarlat, absolventă cu distincțiune a școaleĭ profesionale de fete din Bucureștĭ, și-a dat demisia din postul de directoare și maestră a școaleĭ profesionale comunale de fete din Tĕrgoviște și este numită pe ziua de 15 Octombre ajutoară de maistră a școaleĭ profesionale de fete din Bucureștĭ.

—※—

Maĭ sěptămânile trecute, unul din cel maĭ inteligențĭ ofițerĭ aĭ flotileĭ nóstre, D. Alexandreanu, inginer-constructor de bastimente, a fost delegat, după cum află *Posta*, să primească remorcherul „Petru Rareș“ destinat a transporta de la Giurgiu sarea pe care regia monopoluluĭ nostru s'a luat angajament pe maĭ mulțĭ anĭ a o procura Serbieĭ.

Remorcherul Petru Rareș a fost în special construit pentru a trece lacul Dunăreĭ pe la porțile de fer pe unde nu pot străbate vapoarele din cauza stâncelor din fundul mareluĭ fluviŭ. Acest remorcher nu intră în apă de cât 6 metri și are o putere de 600 caĭ.

In curând va sosi la Giurgiu și un al doilea remorcher numit Constantin Brâncovanul tot pentru transportul celor 70 miĭ tone de sare ce România furnisează anual Serbieĭ.

—※—

Puritanul N. Blaremberg de la Eforie, caută a'șĭ face mână bună pe lângă D. Lascar Catargiu, după care se învîrtește toată ziua, maĭ cu seamă când D-sa se află la minister.

Suntem pozitiv informațĭ că D. Blaremberg, *Efor al spitalelor civile*, a intrat în sala consiliuluĭ de miniștriĭ crezênd poate că cu spumele la gură, va intimida pe miniștriĭ să'ĭ admiță absurdele sale pretențiĭ și neatacabila'ĭ competință în apreciarea meritelor neamuluĭ luĭ Hipocrat.

Ce loc maĭ lasă Eforuluĭ medic judecătorul tutulor stĕpânilor și aprigul apěrător al Shyloculuĭ încoronat? De sigur, administrația, procesele și finanțele Eforieĭ!!!

—※—

Contrar celor zise de unele ziare induse în eroare de persoane rěŭ voitoare corpuluĭ medical din capitală, reuniunea medicilor, care a avut loc Lunĭ seara la D. Dr. Leonte, n'a căutat a face diferințe de persoane pentru egemonie în ceea ce privește soarta medicilor tinerĭ, — că a împărtășit și a luat ca bună ideea discutată la spitalul Colțea— adică de a schimba sistemul actual în divisiunea serviciilor de medicină și chirurgie pentru a ajunge la sistemul Francez.

Asemenea fără discuție s'a admis în unanimitate ca să se protesteze D-luĭ ministru de interne contra distituireĭ nemotivate și arbitrare a tinerilor medicĭ Hristodorescu și Manea de către puritanul Blaremberg.

—※—

La redacția noastră s'a prezintat săteanul Dumitru Crăciun din comuna Copăceniĭ de sus, plasa Sabar, plângêngu-se că primarul acelei comune l'a bătut și a refuzat s. facă o anchetă pe care Dumitru o cerea.

Faptul s'a întâmplat ast-fel: Dumitru trăia cu o femee din acel sat, ea profită însă de lipsa luĭ de acasă și îĭ luă suma de 161 de leĭ, maĭ multe lucrurĭ și fugi. Dumitru spuse lucrul primaruluĭ și acesta îĭ zise că îndată ce va afla unde este ascunsă femeea să îĭ va da de știre. Peste noapte doĭ băețĭ din sat veniră și spuseră luĭ Dumitru că amanta luĭ era pe linie în sat în fața primărieĭ cu primarul de gât. El alergă și în adevěr o găsi cu primarul, care drept orĭ-ce rěspuns îl luă la bătae.

Cerem pedepsirea acestuĭ primar care în loc de a vedea de afacerile comuneĭ se ține de berbantlicurĭ și bătăĭ.

—※—

Aflăm din sorginte sigură că examenul de Medicĭ de regiment ce s'a ținut zilele trecute, pe de oparte n'a fost conform regulamentuluĭ la teza înscrisă, iar pe de altă parte, unul din membriĭ comisiuneĭ examinatoare, a fost în apreciarea sa, față cu uniĭ candidațĭ, de o nedreptate uimitoare.

Ast-fel fiind ar fi de dorit ca D. Ministru de rezbel cercetând faptul și convingêndu-se de adevěr, să dea ordin pentru casarea concursuluĭ.

—※—

In sesiunea viitoare a Curțeĭ cu jurațĭ, care se va deschide la 1 Decembrie, se va judeca între alte procese și următoarele: Petrache Ionescu pentru deflorarea a opt fete minore de 2—8 anĭ, tâlhăria de la Sărulești și crima din Calea Moșilor.

—※—

A apărut în editura Lito-Tipografieĭ Carol Göbl, Strada Doamneĭ 16, în București, *Noul plan al Bucureștilor*, (în 8 culorĭ), însoțit de un indicator alfabetic de toate Stradele Capitaleĭ și Monumentele principale, autoritățile, fabricile, instituțiunile publice, școalele comunale cu noile denumirĭ, hotelurile, principalele localurĭ de petrecere, cazărmile, etc., indicând și situațiunea lor pe plan.

Prețul unuĭ exemplar 3 leĭ 50.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL“

ELY MONTCLÉRE

(10)

Buchetul Ucigaș

PARTEA I-a

Măritișul Cristinei

VII

„Toate astea 'mĭ aŭ căzut pe cap de o dată.... Sînt zdrobit....

„Pe ticăloasa am gonit'o, am trimes'o la amantul eĭ.

„Pe fetița însă, pe care o credeam carne din carnea mea, pe care o adoram, ca un prost, i-am luat'o!

„Pe femeia asta nicĭ un sentiment bun nu o putea atinge.

„Ar face din fie-sa, care poartă numele meŭ, o creatură dupe asemĕnarea eĭ, și eŭ nu voesc.....

„Pe ființa asta micuță am încredința-t'o unor oamenĭ cum se cade care aŭ s'o crească bine, carĭ aŭ să se silească să facă dintr'însa o femee cinstită.

„Imĭ e groază de orĭ ce acum.

„Am să 'mĭ sfîrșesc viața în vreo singurătate.

„Tot ce voesc, este ca să nu se maĭ vorbească de mine... să mĕ uite toțĭ.... cum aș voi și eŭ să uit...“

Scrisoarea aceasta era însoțită de o donațiune de șase milioane pe care Petre o facea nepoților seĭ, Filip și Madelena.

Și se sfîrși tot, dupe cum voise nenorocitul.

Nu se maĭ auzi nicĭ odată ceva despre dînsul.

Alice plânse pe fratele sěŭ ca și cum ar fi fost mort, fiind-că afară de durerea că'l pierduse, avea și pěrerea de rěŭ că 'l știe într'un colț de lume, disperat, sělbatic, cu nevindecabila boală care 'ĭ rănise inima.

Dacă aniĭ, trecênd peste ea, îĭ îndulciră mâhnirea, tot îĭ rĕmase conteseĭ o melancolie pe care nu o putură risipi doĭzecĭ și cincĭ de anĭ de fericire perfectă între bărbatul sěŭ și copiĭ seĭ.

Filip învăța minunat.

La început voia să intre în marină. Insă, în urma stăruințelor mameĭ sale, care avea mare frică de o existență aventuroasă tînĕrul se lăsă de cariera aceasta și hotărî să trăiască lângă eĭ.

Vara, la Ginestière, se ocupa puțin cu agricultura.

Iarna, plătea lumiĭ tributul seŭ obligator de representație. Insă din când în când scăpa, și, împreună cu prietinul sěŭ Paul de Saint-Yves, petrecea câte o lună pe Yahtul sěŭ *Madelena* a căruĭ nașe era sora sa.

Fata avu și ea o institutoare până la vîrsta de 14 anĭ.

Pe urmă, fiindcă așa cerea tradiția familieĭ sale, se duse să învețe doĭ anĭ în schitul Oiseaux.

Tocmaĭ cu un an înaintea evenimentelor pe carĭ le am spus la început ieși Madelena din schit.

Venise ceasul ca să debuteze în lume.

VIII

In fie-care zi între 5 și 7, contesa primea vizite; afară de asta maĭ primea și vinerĭ seara dupe prînz.

Tineriĭ organizaŭ uneorĭ câte un danț, alteorĭ un concert.

Mamele vorbeaŭ la o parte saŭ steteaŭ împrejurul stěpâneĭ caseĭ; bărbațiĭ fumaŭ orĭ jucaŭ cărțĭ într'un salon.

Intr'o vinerĭ, — cam cu șase lunĭ înainte de moartea așa de tragică a conteseĭ — contele Enric, apropiindu'se de cercul prezidat de nevasta sa, se vězu interpelat de baroana d'Hervieux Valette, damă-patroneasă a societățiĭ pentru ajutorarea rănițilorpe uscat și pe mare.

— A! conte, bine că te am găsit! îĭ zise ea cu voioșie! Te caut de vr'o zece minute.

Rănițiĭ noștri aŭ trebuință de medicamente și nu maĭ avem banĭ...

Aide, aștept să daĭ ceva.

Zîmbind, contele dete baroneseĭ un bilet de o sută de francĭ.

Baroneasa, în schimb, îĭ dete aproape cu sila patru intrărĭ pentru balul anual al societățiĭ care trebuia să fie sâmbăta următoare la Otelul Continental.

— Aĭ să viĭ, aĭ să viĭ fiindcă voesc eŭ! zicea încântătoarea femee. Nicĭ o dată nu ne onorezĭ cu prezența d-tale. Zeŭ, ar crede cineva că ne disprețueștĭ.

— O! baroană!

— Negreșit. Cu toate acestea noĭ ne facem o datorie ca să ne ducem la balul ěsta; tot comitetul asistă și chiar președintele Republiceĭ vine.

— Șoumpă doamnă, îțĭ făgăduesc să fac tot ce voiŭ putea pentru ca să 'țĭ fac plăcerea.

— Da, zise și d-na de Montalais. Mě angajez pentru bărbatul meŭ, și dacă voiŭ fi sănătoasă, va veni și Madelena cu fratele sěŭ.

Veni ziua baluluĭ.

Contesa însă avu o criză.

Suferea de multă vreme de o ipertrofie a inimeĭ și i se recomandase liniștea. Enric de Montalais trimise în grabă dupe doctor care dete o rețetă și spuse că nu va fi nimic.

Madelena însă voi să rĕmie cu mama sa. Dupe multe stăruințe numaĭ din partea neveste sale primi contele ca să se ducă să petreacă un ceas la Continental.

La petrecerĭ de felul acesta vine maĭ mult o lume elegantă decât aleasă, însă salonul cel mare este aproape exclusiv rezervat damelor patronese carĭ staŭ acolo, pentru ca să fie maĭ „între ele“.

Dupe câte-va minute de căutare prin mulțime, contele de Montalais descoperi înfîrșit, în salonul cel mare, pe baroana d'Hervieux-Valette, în mijlocul unuĭ grup de oamenĭ politicĭ pe care 'ĭ încânta glasul eĭ de pitulice.

Când zări Enric, dete un țipăt mic de bucurie, și, fără să se maĭ tulbure de curtea sa, tînĕra femee îĭ luă brațul.

— Frumos lucru este cuvîntul unuĭ gentilom, zise ea rîzênd, și pentru fapta asta am să 'țĭ daŭ o notă bună.

Haĭ să ne învîrtim prin saloane.

Sînt toalete foarte drăguțe, să știĭ.

— Te căutam, baroană, și n'am vězut încă nimic, cu toate acestea mi se pare că n'am vězut, afară de d-ta bine înțeles, nicĭ o femee frumoasă de când am venit.

— Așa, lingușește-mĕ, însă îțĭ spun maĭ dinainte că e de giaba.

(Va urma)

TELEGRAME

SIGMARINGEN, 15 Octombrie.— Prinţul moştenitor al României a plecat azi ca să se întoarcă la Bucureşti în acelaş timp ca şi Regele Carol, pe care îl va întâlni pe drum.

CETTINGE, 15 Octombrie. — Poarta a desemnat pe Mehmed Bey ca comisar special pentru a face ancheta în privinţa ultimelor asasinate de muntenegrenĭ de către albanezĭ.

DANTZIG, 15 Octombrie. — Lucrările de decoraţiune ale debarcaderuluĭ destinat „Steleĭ Polare“ aŭ început azĭ la Neufahrwasser.

Trenul Curţeĭ ruseştĭ, destinat să conducă familia imperială, soseşte mâine seară.

CARLOVITZ, 15 Octombrie. — Sinodul a ales pe Monseniorul Nicanor Popovicĭ episcop al Timişoareĭ, pe profesorul Gruicĭ episcop al Carlsbaduluĭ.

Episcopatul de Bacz remâne însă vacant.

MADRID, 15 Octombrie. — Presa spaniolă publică articole simpatice în privinţa preseĭ franceze şi a guvernuluĭ Republiceĭ care a ţinut o atitudine împăciuitoare în mijlocul agitaţieĭ produse de chestiunea vinurilor.

SOFIA, 15 Octombrie. — Un decret ministerial autorizează Banca otomană să fondeze o sucursală la Sofia şi agenţiĭ pretutindenĭ unde va judeca oportun în principat.

COPENHAGA, 15 Octombrie.— Ţarul, Ţarina, Regele şi Regina Danemarceĭ vor pleca cu Yachtul Etoile Polaire. Joĭ de dimineaţă, Regele şi Regina Grecieĭ pleacă în acelaş timp cu „Danebrog“ la Lübeck.

LONDRA, 15 Octombrie.— Sir Vhiet a telegrafiat lorduluĭ Salisbury că Poarta a oprit, pentru motive de higienă, imigrarea în masă a or căror ovreĭ, nu numaĭ a acelora din Rusia, dar lasă să intre indivizĭ în mod separat.

PARIS, 15 Octombrie.— Camera a adoptat fără incident bugetele Afacerilor Streine, Justiţieĭ şi cultelor şi a abordat pe acela Lucrărilor publice.

D-nu Castelli a întrebat guvernul asupra desimeĭ accidentelor, de drumurĭ de fer. D nu Yves Guyot a rĕspuns că el a prescris toate măsurile destinate ca să împiedice accidentele, a ordonat companiilor de a nu face pe masiniştri şi fochiştĭ sĕ lucreze maĭ mult de 12 ore pe zi.

PROSPER MÉRIMÉE

Vedenia luĭ Carol al XI-lea

Mulţĭ oamenĭ rîd de vedeniĭ şi de aparițiunĭ supranaturale, unele, cu toate acestea, sunt atât de adeverite, că am fi siliţĭ, dacă nu le-am crede, să ne lipsim de foarte multe mărturiĭ istorice.

Un proces verbal în toată regula, iscălit de 4 martorĭ, demnĭ de încredere, iacă ce ne garantează autenticitatea celor ce vom povesti. Voĭ maĭ adăuga că prezicerea conţinută în acest proces verbal era cunoscută şi citată adesea înainte ca evenimentele sosite în zilele noastre să o fi îndeplinit.

Carol al XI-lea, tatăl vestituluĭ Carol al XII-lea, a fost unul din regiĭ ceĭ maĭ despoţĭ, dar în acelaş timp, unul din ceĭ maĭ înţelepţĭ, ce a avut vre-o dată Suedia. El restrînse monstruoasele favorurĭ ale nobilimeĭ, înjosi puterea Senatuluĭ, şi întocmi legĭ după propria autoritate; într'un cuvînt, el schimbă Constituţia ţăreĭ, din oligarhică în absolută. De altmintrelea a fost un om învĕţat, curagios, partizan al religieĭ luterane, cu un caracter neînduplicat, rece, dar cu totul lipsit de imaginaţiune.

Soţia sa Ulrica — Eleonora murise. — Cu toate că se zice că ea a murit din cauza brutalităţeĭ cu care era tractată, el o stima, şi nimenea nu se aştepta, de la o inimă rece ca a sa, să fie atât de atins de moartea eĭ. De acum el deveni încă şi maĭ posomorît şi maĭ tăcut ca maĭ înainte, şi se consacră munceĭ, cu un zel care denota o nevoe mare de a'şĭ îndeplini negrele sale gândirĭ.

La sfîrşitul uneĭ serĭ de toamnă, îl vedem aşezat dinaintea unuĭ foc aprins, în cabinetul sĕŭ din palatul din Stockholm, îmbrăcat cu un halat şi în papucĭ. Lîngă el se află şambelanul şi favoritul sĕŭ contele Braché, şi doctorul sĕŭ Baumgarten care, fie zis în treacăt, foarte deştept şi care se îndoia de toate, afară de medicină. Acum fusese chemat spre a fi consultat asupra nu ştiŭ căreĭ indispoziţiunĭ.

Noaptea se întinse, iar regele contra obiceiuluĭ sĕŭ, nu-l congedia încă. Cu capul plecat şi cu ochiĭ ţintiţĭ pe tăciunĭ, el păzea o adîncă tăcere, plictisit de compania sa, dar temêndu-se, fără ca el însuşĭ să ştie, să remâe singur. Contele Braché zări că prezenţa sa nu era de loc plăcută şi deja de maĭ multe orĭ îşĭ exprimase părerea că Majestatea Sa are nevoe de odihnă; dar un semn al regeluĭ îl reţinu pe loc. La rîndul luĭ, doctorul, vorbi de rĕul ce'l causează sănătăţeĭ, vegherea; dar Carol îĭ rĕspunse printre dinţĭ:

— Rĕmâneţĭ, n'am încă poftă de dormit.

Să încercară diferite subiecte de convorbire, dar toate se sfîrşiră după a 2-a saŭ a 3-a frază. Era evident că Majestatea Sa era într'o rea dispoziţiune, şi într'un asemenea caz, rolul unuĭ curtizan e foarte delicat. Contele Braché bănuind că tristeţa regeluĭ provinea din amintirile reposateĭ regine, privi cât-va timp icoana regineĭ atîrnată în odae, pe urmă exclamă cu un mare suspin:

— Cum îĭ seamănă această icoană! Iată acea expresiune atât de măreaţă şi de dulce!...

— Ba! respunse brusc regele, care se simţea dojenit, de câte-orĭ i se pronunţa numele regineĭ.

— Această icoană e prea linguşită! regina era urîtă.

Şi, măniat de asprimea sa, se ridică, şi se plimbă prin odae ca să-şĭ ascunză emoţiunea care-l cuprinsese. Se opri înaintea ferestreĭ care da în curte. Noaptea era întunecoasă, iar luna era la primul eĭ sfert.

Palatul unde şed astă-zĭ regiĭ Suedieĭ nu era încă isprăvit, iar Carol al XI-lea, care-l începuse, locuia atuncĭ vechiul palat care era situat pe puntea Ritterholm, care dădea în lacul Moeler. Era un frumos palat de forma uneĭ potcoave. Odaia regeluĭ era la unu din capete, iar în faţa eĭ se afla marea sală unde se adunaŭ Statele ca să primească vre-o comunicare de la coroană.

Ferestrele acesteĭ sălĭ păreaŭ în acel moment a fi luminate de o lumină foarte strălucitoare. Aceasta păru suspect regeluĭ. Presupuse maĭ întâĭ că lumina era produsă de torţa vre unuĭ servitor. Dar ce căuta el acum într'o sală care de mult timp era închisă? Şi apoĭ lumina era prea vie, pentru ca să fi provenit dintr'o singură torţă. S'ar fi putut crede că vre-un incendiŭ a isbucnit: dar nu se zărea fumul, geamurile nu eraŭ sparte, nicĭ-un sgomot nu se auzea; totul anunţa maĭ de grabă o iluminaţie.

Carol privi ferestrile cât-va timp fără a zice nimic. In acest timp contele Braché voi să sune clopoţelul pentru a chema un servitor ca să vază ce se întâmplă în sală, dar regele îl opri.

— Mĕ voi duce eŭ însu-mĭ, zise el.

Isprăvind aceste cuvinte, se îngălbeni, cuprins de sigur de vre-o superstiţie religioasă. Cu toate acestea ieşi cu un pas decis; şambelanul şi doctorul îl urmaŭ ţinênd câte o lumînare aprinsă.

Păzitorul caseĭ, care avea cheile în seamă, se culcase deja. Baumgarten îl deşteptă şi-ĭ ordonă, ca din partea regeluĭ, să deschiză îndată uşile săleĭ Statelor. Surprinderea acestuĭ om fu mare la această poruncă neaşteptată; se îmbrăcă în grabă, şi ajunse pe rege cu legătura sa de cheĭ. Maĭ întâĭ deschise uşa uneĭ aleriĭ care servea de anticameră saŭ de desbărare a saleĭ Statelor. Regele intră; dar mare-ĭ fu groaza când vĕzu pereţiĭ căptuşiţĭ cu negru.

— Cine a poruncit să se căptuşească ast-fel această sală? întrebă el mânios.

— Sire, nu cunosc pe nimene, rĕspunse turburat păzitorul, când am inspectat galeria pentru ultima oră, am găsit-o ca tot-d'auna... De sigur că aceste pânze negre nu aparţin mobilieruluĭ Majestăţeĭ Voastre.

Regele mergênd repede percusese deja o a 3-a parte din galerie. Contele şi păzitorul îl urmaŭ de aproape; doctorul Baumgarten rĕmăsese puţin în urmă, temându-se de a rĕmânea singur şi în acelaş timp a se expune la o atare aventură.

— Să nu vĕ duceţĭ maĭ departe, sire! strigă păzitorul. Pe Dumnezeŭ, se întâmplă ceva straniŭ pe aci. La această oră... şi maĭ ales de la moartea Regineĭ, graţioasa d-voastră soţie... se zice că ea se plimba în această galerie... Dumnezeŭ să ne proteagă!

—Opriţi-vĕ, sire! strigă la rândul luĭ, contele. N'auziţĭ acest zgomot care pleacă din sala statelor? Cine ştie la ce pericole se expune Majestatea voastră!

— Sire, zise Baumgarten, căruia vîntul îĭ stinsese lumînarea, permiteţi-mĭ cel puţin să chem vr'o 20 din oameniĭ D-tră.

— Să intrăm, zise regele cu o voce hotărîtă, oprindu-se înaintea uşeĭ care dădea în sală, şi tu, păzitorule, deschide iute această uşă.

O lovi cu piciorul şi zgomotul repetat de ecoul bolţilor căzu în galerie, ca o lovitură de tun.

Păzitorul tremura atât în cât cheia bătea broasca fără a intra.

— Un veteran tremură! zise Carol înălţînd din umĕr. Haide, conte, deschide D-ta uşa.

— Sire, respunse contele, făcênd un pas înapoĭ, ca Majestatea Voastră, să-mĭ poruncească să merg înaintea vre unuĭ tun danez orĭ german, voĭ asculta fără a şovăi; dar e infernul, pe care voiţĭ să'l trec..

Regele smulse cheia din mâinile păzitoruluĭ.

— Vĕd bine, zise el cu un ton de dispreţ, că aceste mĕ priveşte numaĭ pe mine.

Şi înainte ca ceĭ ce-l urmaŭ să'l fi putut opri, el deschisese uşa, şi intră pronunţând aceste cuvinte: „Cu ajutorul luĭ D-zeŭ!“ Ceĭ 3 însoţitorĭ, împinşĭ de curiozitate, maĭ de grabă de cât de frică, şi poate chiar ruşinaţĭ de a-şĭ fi părăsit ast-fel pe Regele lor, intrară după el.

Marea sală era luminată de un numĕr nesfîrşit de lumînărĭ. O pânză neagră înlocuise vechea tapiserie cu figurĭ. De a lungul zidurilor eraŭ dispuse, ca de ordinar, steagurile germane, daneze şi ruseştĭ, trofee de a soldaţilor luĭ Gustav-Adolf. In mijloc se dis ingeaŭ steagurile suedeze legate cu crepe negre.

O mulţime nenumĕrată acoperea băncile. Cele 4 ordine a Statuluĭ (1) şedeaŭ fie-care la locul eĭ. Toţĭ eraŭ înveşmîntaţĭ cu negru şi această mulţime cu feţe omeneştĭ, luaŭ ast-fel ochiĭ în cât din ceĭ 4 martorĭ aĭ acesteĭ întâmplărĭ extraordinare nicĭ unu nu putu găsi măcar o faţă cunoscută. Ast-fel un actor în faţa unuĭ public numeros vede numaĭ o masă compactă, fără ca ochiĭ sĕĭ să poată distinge măcar un singur individ.

Pe tronul de unde Regele avea obiceiul de a vorbi mulţimeĭ, eĭ văzură un cadavru sângerat, îmbrăcat cu insigniĭ regeştĭ. La dreapta sa un copil, în picioare, şi cu coroana pe cap, ţinea un sceptru în mînă; la stânga sa o altă fantomă, se sprijinea pe tron. Era îmbrăcat cu o manta de gală, ce o purta vechiĭ administratorĭ aĭ Suedieĭ, înaintea domnieĭ luĭ Wasa. In faţa tronuluĭ, maĭ multe personage, cu o menţinere gravă şi austeră (straşnică) îmbrăcată cu marĭ haine negre, şi carĭ păreaŭ să fie judecătorĭ, eraŭ aşezaţĭ înaintea uneĭ mese marĭ pe carĭ zăceaŭ cărţĭ în folio şi câte-va documente. Intre tronul şi băncile adunăreĭ era un buştean acoperit cu o pânză neagră lângă care se afla secure.

Nimenĭ din această adunare, nu părea că-şĭ dă seamă de presenţa luĭ Carol şi a soţilor luĭ. La intrarea lor auziră numaĭ un murmur confus, în mijlocul căruia urechia nu putea distinge nicĭ un cuvînt articulat; pe urmă cel maĭ în vîrstă dintre judecătorĭ, înfăşurat cu o haină neagră, şi care de sigur îndeplinea rolul de preşedinte, se sculă şi lovi de 3 orĭ într'o carte deschisă de dinaintea luĭ. Indată se făcu tăcere. Câţĭ-va tinerĭ bogaţĭ cu mâinile legate la spate, intrară în sală printr'o uşe, opusă aceleia în care intrase Carol al XI-lea. Eĭ mergeaŭ cu capul în sus şi cu privirea sumeaţă. In dosul lor, un om zdravăn, îmbrăcat cu o haină cu mânecĭ (ce vine până la genuchĭ) de piele bună, ţinea capătul frînghiilor cu care eraŭ legaţĭ. Acela care mergea înainte, şi care părea a fi cel maĭ principal dintre prizonierĭ, se opri la mijlocul săleĭ, lîngă buştean, pe care-l privi cu un dispreţ superb. In acelaşĭ timp cadavrul păru a fi coprins de o mişcare convulsivă, şi un sînge proaspăt şi rumen curse din rana sa. Tînĕrul îngenuchiă şi întinse capul, securea vîjîi în aer şi recăzu cu zgomot. O reţea de sînge ţîşni pe stradă confundându-se cu acel al cadavruluĭ; iar capul învîrtindu-se de maĭ multe orĭ, ajunse până la picioarele luĭ Carol, pe care îl stropi cu sânge.

Până acum, surprinderea îl amuţise; dar ea acest oribil spectacol, limba îĭ se deslegă; făcu câţĭ-va paşĭ către estradă şi adresându-se aceluia cu mantaua de administrator, pronunţă cu curagiŭ, cunoscuta formulă:

— *Dacă eştĭ Dumnezeŭ, vorbeşte; de nu, atuncĭ lasă-ne în pace.*

Fantoma îĭ rĕspunse încet şi cu un ton solemn:

— *Carol Rege!* acest sînge nu va curge sub domnia ta.., (aci vocea deveni maĭ puţin distinctă) dar tocmaĭ după 5 generaţiunĭ. Nenorocire, nenorocire, nenorocire sîngeluĭ luĭ Vasa!

Acum figurile numeroaselor personage carĭ formaŭ această înspăimântătoare adunare, devin din ce în ce maĭ puţin vizibile, până ce dispărură cu totul; lumânările fantastice se stinseră şi acele a luĭ Carol şi a tovarăşilorĭ sĕĭ luminară vechiile tapiseriĭ care eraŭ uşor agitate de vênt. Se maĭ auzi puţin un zgomot melodios comparat de unul din martorĭ cu murmurul vîntuluĭ ce strebate prin frunze, iar de altul cu sunetul produs de strunele violineĭ care se rup în momentul acordăreĭ instrumentuluĭ.

Cât priveşte durata vedenieĭ, toţĭ fură de părere că a fost de vre-o 10 minute.

Pânzele negre, capul tăiat, şiroaele de sânge, totul dispăruse împreună cu vedeniile; numaĭ papucul luĭ Carol maĭ conserva încă o pată roşie, care singură ajungea ca să-ĭ amintească scena ce s'a petrecut, dacă ea nu s'ar fi săpat destul de bine în mintea luĭ.

Reîntors în odae, regele făcu descrierea celor ce a vĕzut pe care el şi însoţitoriĭ sĕĭ o iscăliră. Orĭ şi câte precauţiunĭ se luară pentru a ascunde publiculuĭ conţinutul acestuĭ document ele nu ajunseră şi poporul cunoştea prezicerea când trăia Carol; documentul încă există şi astă-zĭ şi nimenea nu se îndoeşte de autenticitatea sa. El se termină ast-fel:

„Şi dacă ceea ce povestesc nu este curatul adevĕr, renunţ la o viaţă maĭ bună, pe care am meritat-o prin câte-va fapte bune şi maĭ ales prin zelul ce'l-am pus spre fericirea poporuluĭ meŭ şi pentru menţinerea religiuneĭ strămoşilor meĭ“.

Acum dacă ne amintim moartea luĭ Gustav al III-lea şi osânda luĭ Ankarstroem, asasinul luĭ, găsim o coincidenţă evidentă cu cele prezise luĭ Carol.

Tinĕrul om decapitat în prezenţa Statelor a fost Ankarstroem.

Cadavrul coronat, Gustav al III-lea.

Copilul, fiul şi succesorul sĕŭ Gustav Adolf al IV-lea.

Bătrânul, ducele de Sudermania, unchiul luĭ Gustav al III-lea care fusese regentul statuluĭ, şi pe urmă rege după depunerea nepotuluĭ sĕŭ.

Focşanĭ în 5 Octombre 1891. **Max Barber.**

(1) Nobilimea, clerul, burghezimea şi ţărănimea.

Sala teatruluĭ Pastia (Iaşi)

Sâmbătă 19 Octombre 1891

(la orele 7 jum. seara)

INTRUNIRE PUBLICĂ

La care D. **Alexandru V. Beldimanŭ,** *directorul ziaruluĭ* **Adevĕrul**, *invită pe cetăţeniĭ alegătorĭ din Iaşĭ.*

ULTIME INFORMAŢII

Lupta *de azĭ anunţă că directorul nostru ar fi cerut o audienţă ministruluĭ de resboiŭ spre a'ĭ declara că'l face personal responsabil de tot ce i se va întîmpla din partea vr'unuĭ ofiţer, în urma hotărîreĭ luate în întrunirea de la Clubul militar.*

Confratele nostru a fost rĕŭ informat. D. Al. V. Beldimanŭ n'a cerut şi nu va cere nicĭ o audienţă ministruluĭ de resboiŭ în privinţa ameninţărilor ce primeşte din partea unor ofiţerĭ. Directorul nostru priveşte aceste ameninţărĭ ca nişte copilăriĭ şi, chiar dacă ele ar fi serioase, el va şti să respunză singur şi fără a se pune sub scutul ministerial.

—✠—

D. Dimitrie Gianni, decanul barouluĭ bucureştean şi senator, va face tot ce-ĭ stă prin putinţă, atât ca decan, cât şi ca senator, pentru ca atacerea Cojocaru să vie înaintea curţeĭ de Casaţie.

Punctul D-sale de plecare, pentru a cere casarea sentinţeĭ consiliuluĭ de rezbel din Bucureştĭ, este nelegalitatea acesteĭ sentinţe şi faptul că Cojocaru a fost osîndit fără să fi fost apărat.

D-sa va lucra în înţelegere cu membriĭ marcanţĭ aĭ barouluĭ şi, în special, cu D. C.C. Disescu.

Această ştire o ţinem chiar de la D. Giani.

—✠—

De la început am avut credinţa că D-rul Lt.-colonel Vasilescu, acuzat de mituire, era victima unor calomniĭ.

O telegramă ce primim din Galaţĭ ne confirmă bănuiala noastră, de oare-ce Consiliul de rĕzboiŭ, înaintea căruia fusese trimis, l'a achitat cu unanimitate de glasurĭ.

—✠—

Cu toată afirmaţiunea *Voinţeĭ Naţionale*, că scrisoarea publicată de D. Petre Grădişteanu în *Românul* nu are nicĭ o importanţă, această scrisoare a produs turburare mare în tabăra colectivistă.

Totuşĭ nu se va lua nicĭ o hotărîre până la întoarcerea D-luĭ Dimitrie Brătianu.

—✠—

Consiliul de miniştri a aprobat votul consiliuluĭ comunal al Capitaleĭ relativ la acordarea pensiuneĭ de serviciŭ D-luĭ Al. G. Bacaloglu, fost casier central al comuneĭ, cu începere de la 1 Octombre a. c.

—✠—

O persoană de încredere şi mare proprietar din localitate, ne roagă să desminţim cele publicate la informaţiunĭ în ziarul nostru Nr. 957 de la 27 Septembre trecut, relativ la primarul comuneĭ Tituleştĭ, judeţul Olt, Neacşu Stan, afirmându-ne că acest primar nu numaĭ că nu merită imputările ce i se aduc, de sigur de o persoană care nu'l cunoaşte bine; dar ar fi de dorit să se vază des prin comunele rurale asemenea primar onest şi integru.

—✠—

D-l D. Alexandrescu, secretarul ministeruluĭ de justiţie, s'a întors astăzĭ în capitală.

—✠—

Anunţăm cu o deosebită plăcere apropiata căsătorie a D-luĭ Thoma Constantinescu, directorul magazinuluĭ de cofetărie al D-luĭ Marinescu Bragadiru cu d-ra Ida Melchner verişoara mult regretateĭ D-neĭ Bragadiru.

Trimitem de pe acum cele maĭ sincere urărĭ de fericire viitoareĭ perechĭ.

—✠—

Astă-zĭ la orele 11 şi jumătate, o femee anume Aneta Schvartz, umblînd cu o maşină de bucate, cu spirt, când voia a prepara mîncare, maşina s'a resturnat şi a ars'o peste tot corpul.

Nenorocita femee a fost dusă la spitalul Brâncovenesc într'o stare disperată.

—✠—

Aflăm cu părere de rĕŭ încetarea din viaţă a membruluĭ curţeĭ de apel din Craiova, Al. Capitolin.

MERSUL TRENURILOR

Valabil de la 1 Octombrie 1891 st. n.

PORNESC DIN BUCUREŞTI :

Bucureştĭ Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3.00 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7,09 seara, din Paşcanĭ 9.04 s., soseşte în Iaşĭ 11.20 s. — Accelerat, pleacă din Bucureştĭ 9 35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicu-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2,43 dim., din Mărăşeştĭ 3 26 d., din Adjud 4.13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Păşcanĭ 8,40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureştĭ-Vasluĭ, Brăila-Galaţĭ, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ la 7,50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşanĭ 1,37 noptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4.23 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea. din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureştĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 7,10 seara, din Titu 8,17 seara, din Piteştĭ 9.38 seara, din Costeştĭ 10.06 seara, Slatina 11 27 seara, din Piatra Olt 11,49 seara, din Craiova 12,52 noaptea, din Filiaşĭ 1,40 dim., din Turnu-Severin 3.40 dim , soseşte în Vêrciorova 4 02 dim. — De persoane pleacă din Bucureştĭ 8,15 dim., din Titu 9,43 dim. din Goleştĭ 11,04 dim , din Piteştĭ 11.37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4,11 p. m., din Filiaşĭ 5,24 p. m., din Turnu-Severin 7,04 seara, soseşte în Vêrciorova 8,30 s. — Fulgerul pleacă din Bucureştĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6,22 s. din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,45 seara, din Filiaşĭ 10.30 seara, din Turnu-Severin 12.38 noaptea, soseşte în Vêrciorova 1,00 noaptea.

Bucureştĭ-Craiova, direct persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 2 35 p. m.. din Titu 3 57 seara, din Goleştĭ 5.24 seara, din Piteştĭ 5,50 seara, din Costeştĭ 6,20 seara, din Slatina 8,17 seara, din Piatra 8,50 soseşte la Craiova 10,05 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct persoane — Pleacă din Bucureştĭ 6,45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10,44 d.

Bucureştĭ-Galaţĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9,40 d , din Ploeştĭ 11 48 d., din Buzĕŭ 2 55 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5,59 p. m., soseşte Galaţĭ 6,35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ. — Pleacă din Buzĕŭ 2,05 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m. din Focşanĭ 7,48 seara, din Mărăşeştĭ 8 30 seara, soseşte Tecucĭ 9,45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat — Pleacă din Bucureştĭ 4 40 p. m , din Ploeştĭ 6,30 seara, din Câmpina 7,33 seara, din Sinaia 8,46 seara, soseşte Predeal 9,25 seara.

Accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 7,40 d., din Ploeştĭ 9,27 d., din Câmpina 10.26 d., din Sinaia 11,38 p. m., soseşte Predeal 12,07 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8,50 d., din Ploeştĭ 10,48 d., din Câmpina 11,55 d., din Sinaia 1,14 p. m., soseşte Predeal 1.56 p. m.

Bucureştĭ-Giurgiŭ, direct (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., soseşte Giurgiŭ 10,18 d. — *De persoane* din Bucureştĭ, gara de Nord 5,25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiŭ 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ, Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTI :

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 seara.

Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.

Din Predeal 12 10 p. m. 8,50 s. şi la 9,30 seara.

Din Galaţĭ 8,40 dim. 5,10 s.

Din Vêrciorova 11,40 s. Fulgerul la 10,05 d. acceleratul 8,20 s. persoane.

Din Craiova 1 p. m.

Din Piteştĭ 9,10 seara.

Din Călăraşĭ 6,25 s.

Din Giurgiu 3,55 p. m, fulgerul, la 10,45 d. şi 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU. TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCURESTI.